

UTFRÅGNINGAR I EUROPAPARLAMENTET
SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN

Viviane REDING

(Informationssamhälle och medier)

Del A – Allmänna frågor

I. Personligt och yrkesmässigt

1. *Vilka aspekter av dina personliga kvalifikationer och din yrkeserfarenhet anser du har varit särskilt relevanta för din nominering och din eventuella roll som kommissionsledamot?*

Under de senaste 25 åren har jag fått gedigna erfarenheter på lokal, nationell och internationell nivå, i synnerhet när det gäller EU-politiken.

Före min första utnämning till ledamot av Europeiska kommissionen 1999 var jag kommunalråd i 17 år, parlamentsledamot i Luxemburg 1979-1989 och ledamot i Europaparlamentet 1989-1999, med särskild inriktning på socialskydds- och medborgarfrågor. Sedan 1999 har jag varit ledamot av Europeiska kommissionen med ansvar för utbildning och kultur. Denna kombination av parlamentsarbete och verkställande arbete samt min akademiska bakgrund i kommunikationsvetenskap och mitt yrkesarbete som journalist under mer än 20 år gör att jag innehar de kunskaper, idéer och dynamiska krafter som krävs för att möta de utmaningar som ansvarsområdet informationssamhälle och medier medför.

Ansvarsområdet är sammansatt. Politiskt sett omfattar det allt från reglering av infrastruktur till innehåll och marknadsföring, särskilt film. Styrmedlen omfattar lagstiftning, öppen samordning, programförvaltning och forskning. Dessutom utgör ansvarsområdet en av grundstenarna i Lissabonstrategin. De främsta utmaningarna är att främja konkurrenskraften, garantera integrationen och främja kreativiteten, vilket har både en ekonomisk dimension och en direkt inverkan på medborgarnas liv. Det medför även en möjlighet att till allmänheten sprida information om generaldirektoratets huvudverksamhet och föra en dialog med intressenterna.

Ansvarsområdets sammansatthet skiljer sig inte så mycket från det ansvarsområde som jag hade under mitt föregående mandat. Jag anser att resultaten från mitt arbete som

kommissionsledamot under de senaste fem åren styrker min förmåga att inneha ett sådant ansvarsområde. För att åskådliggöra detta vill jag hänvisa till följande:

- Utvecklingen av ett europeiskt utbildningsområde inom ramen för Lissabonstrategin.
- De framgångsrika förhandlingarna och genomförandet av program som Media, Erasmus Mundus och eLearning.
- Antagandet av kommissionens förslag till program med början efter år 2007 inom områdena för utbildning, ungdomsfrågor, kultur och audiovisuella frågor.
- Utvecklingen av EU:s audiovisuella politik, både när det gäller rätts- och tolkningsinstrument och medborgarinriktade initiativ.
- Utarbetandet av en EU-vision för idrott, t.ex. genom det pågående Europeiska året för utbildning genom idrott.

Mitt tidigare ansvarsområde gav mig också möjlighet att bli närmare bekant med de frågor som ingår i det nya ansvarsområdet. Det beror för det första på det faktum att vissa delar av mitt tidigare ansvarsområde kommer att ingå i det kommande ansvarsområdet (audiovisuell politik och samordning av kommissionens politik avseende medieindustrin) och på kommissionens kollegiala ansvar. Det beror för det andra på det nära sambandet mellan utbildnings- och kulturinitiativ och initiativ som rör informationssamhället. Under min första mandatperiod lanserades flera initiativ med avseende på utbildnings- och kulturaspekterna av informationssamhället. Bland dessa kan nämnas programmet eLearning, ett förslag till en rekommendation om skydd av minderåriga, och webbplatser som underlättar rörligheten för och anställningen av studerande och praktikanter. När det gäller samarbetet i frågor som rör både mitt tidigare och mitt kommande ansvarsområde måste handlingsplanerna för eEurope inom ramen för programmet eContent och handlingsplanen för ett säkrare Internet nämnas. Dessutom finns naturligtvis en nära koppling mellan de båda ansvarsområdena i alla delar av den nya ramlagstiftningen för elektronisk kommunikation.

Sammanfattningsvis har dessa erfarenheter gett mig en insyn i utmaningarna inom mitt kommande ansvarsområde, både de ekonomiska och de som avser medborgarnas intressen. Jag ser fram emot att kunna dra nytta av dessa erfarenheter i mitt kommande mandat.

II. Oberoende

2. *Hur skulle du beskriva din skyldighet att vara oberoende i ditt arbete, och hur avser du konkret att tillämpa denna princip?*

Som ledamot av kommissionen sedan 1999 har jag både ordagrant och till dess innebörd följt artikel 213.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och det kommer jag att fortsätta med.

Mina handlingar har endast utförts i gemenskapens och medborgarnas allmänna intresse, och all min verksamhet har varit inriktad på detta, vilket är skälet till varför jag verkligen gjort mitt yttersta för att lyssna på, och beakta, alla de berörda intressenterna i olika ärenden. Jag har även strävat efter att få omfattande och opartiska vetenskapliga, tekniska och rättsliga råd. Jag avser att fortsätta mitt arbete på detta sätt.

Därför varken begär eller får jag några instruktioner från någon regering eller något organ. Jag kommer att avstå från alla åtgärder som skulle stå i konflikt med detta förhållningssätt, eller med mina skyldigheter överhuvudtaget. I detta avseende kommer jag att vidta alla försiktighetsåtgärder som krävs för att undvika eventuella intressekonflikter vid fullgörandet av mina skyldigheter, dels genom att redogöra för min verksamhet och mina intressen, dels

genom organisationen av mitt kansli och verksamhetsformerna på de avdelningar som hör till mitt ansvarsområde.

3. *Kan du detaljerat redovisa dina aktuella affärsmässiga, ekonomiska och politiska intressen och eventuella andra engagemang som kan kollidera med dina kommande arbetsuppgifter?*

Jag har inga företagsrelaterade, ekonomiska, politiska intressen och ställningar eller några andra åtaganden som kan vara oförenliga med uppdraget som ledamot av kommissionen. Som ledamot av kommissionen sedan 1999 har jag angett och uppdaterat de uppgifter om intressekonflikter som krävs enligt uppförandekodexen för kommissionsledamöter, vilket jag även fortsättningsvis kommer att göra, eftersom jag anser att en sådan insyn är avgörande för en trovärdig politisk process.

III. Europeiska unionens framtid

4. *Det är tydligt att innan fördraget om konstitutionen har ratificerats är kommissionen och dess ledamöter bundna av de existerande fördragen. Men när nu fördraget om konstitutionen har antagits, vilka åtgärder anser du att kommissionen redan nu kan vidta utan att vänta på den formella ratificeringen?*

Under ratificeringsprocessen kommer kommissionen att ha en särskilt viktig roll när det gäller att informera medborgarna om alla aspekter av en europeisk integrering. Precis såsom tidigare avser jag att bidra till denna uppgift genom att för de europeiska medborgarna förklara den europeiska integreringens syften, handlingsprogram och fördelar, och genom att lyssna på deras farhågor och kritik. Tydlig och objektiv information om innebörden i fördraget om konstitutionen kommer att vara en viktig del av detta arbete. Jag betonar särskilt vikten av att ge konkreta exempel på hur EU:s handlingsprogram och verksamhet kan påverka och förbättra medborgarnas liv. Det är kommissionens – och därför min – skyldighet att i helhet förklara för medborgarna vad det är som gäller, utan att blanda sig i de nationella debatterna om ratificeringen av fördraget.

Samtidigt kommer kommissionen att vara tvungen att förbereda ikraftträdandet av fördraget om konstitutionen när det gäller de områden där nya bestämmelser kräver genomförandeåtgärder. Medborgarna har rätt att förvänta sig att övergången från gällande fördrag till fördraget om konstitutionen skall gå snabbt och smidigt.

Vissa delar av fördraget om konstitutionen, och framförallt dess allmänna anda och vision, kan och bör beaktas i alla kommissionens förslag och åtgärder. I detta avseende skulle jag särskilt vilja hänvisa till vissa förvaltningsformer, med avseende på t.ex. förbindelserna med Europaparlamentet, de nationella parlamenten och medborgarna. Dessutom har kommissionen, rådet och Europaparlamentet redan proklamerat stadgan om de grundläggande rättigheterna, och kommissionen har redan förbundit sig att kontrollera att alla dess förslag är förenliga med denna stadga. Stadgan bör givetvis beaktas inom området för informationssamhälle och medier. Utvecklingen av informations- och kommunikationsteknik och media medför nya utmaningar när det gäller exempelvis yttrandefrihet och informationsfrihet, skydd av mänsklig värdighet och integritetsskydd, och skydd av minderåriga. Jag förbinder mig därför att i samband med nya förslag eller åtgärder inom mitt ansvarsområde bedöma huruvida initiativen är förenliga med värderingarna och principerna i

stadgan, både när det gäller specifikt det ovannämnda och när det mer allmänt taget gäller medborgarnas och företagens rättigheter och friheter.

5. *Lissabonstrategin är en tioårsstrategi som ska göra EU till världens mest dynamiska, konkurrenskraftiga och hållbara ekonomi till år 2010. Lissabonstrategin vilar på tre pelare för hållbar utveckling: ekonomi, socialpolitik och miljö. Ditt mandat löper fram till just år 2010. Vad skulle du göra som kommissionsledamot för att snabba upp framstegen mot Lissabonmålen, och vilka anser du vara de högst prioriterade åtgärderna?*

När det gäller de framsteg som gjorts på grundval av Lissabonstrategin är det onödigt att upprepa den analys som presenterats i många dokument från kommissionen, bl.a. vårrapporten 2004. Det räcker med att säga att EU:s resultat allmänt taget är otillräckliga jämfört med resultaten i andra regioner, trots att man genom Lissabonstrategin får tillgång till strategiska mål, styrinstrument och handlingsramar, och trots vissa framgångar. Detta beror på flera saker, inte minst avsaknaden av ansvarskänsla för de reformer som krävs, framförallt på nationell nivå, men också inom vissa sektorer, och även på svaga länkar i systemet med öppen samordning. När det gäller de senare kan faktiskt Europaparlamentet med dess alltför begränsande (och tillfälliga) ingripanden vara den svagaste länken, så nya sätt måste utarbetas för att helt inbegripa Europaparlamentet. Arbetsmarknadens parter deltagande, och informationen till medborgarna överhuvudtaget, måste också förbättras.

Under min första mandatperiod har jag aktivt arbetat med utformningen och genomförandet av Lissabonstrategin. För att åtgärda ovannämnda brister har jag påskyndat arbetstakten genom att fastställa mätbara delmål, obegränsade kontroller av resultat och en intensiv dialog med medlemsstaterna, samtidigt som Europaparlamentet, arbetsmarknadens parter och andra intressenter har involverats i så hög grad som möjligt. Det är på detta sätt som jag ämnar fortsätta mitt arbete med sikte på 2005 års halvtidsöversyn av Lissabonstrategin.

Jag anser att halvtidsöversynen utgör den bästa, men också den sista, chansen att förverkliga målet för år 2010 så att det inte endast förblir en avsikt. I sak kommer rapporten, som skall utarbetas av en expertgrupp ledd av Wim Kok, att tillhandahålla en lämplig inriktning för debatten. Jag anser att det är uppenbart att tonvikten allmänt sett måste läggas vid reformer av systemet i stället för vid enskilda ingrepp. EU behöver en stabil och förutsägbar ram inom vilken medborgarna och företagen kan använda sin kreativa energi till fullo. På nationell nivå anser jag att en reform av utbildningssystemen, arbetsmarknaderna och socialskyddssystemen måste prioriteras, liksom en utbyggnad av den moderniserade infrastrukturen och en mer omfattande forskning, särskilt inom området för informationssamhället. På EU-nivå är huvudidéerna i detta avseende följande:

- En förstärkning av kunskapsdimensionen genom stöd för utbildning, forskning och utveckling, samt för rörlighet och utbyte inom dessa sektorer.
- Fullbordandet av den inre marknaden genom att undanröja alla onödiga och omotiverade hinder som fortfarande finns och utbyggnaden av det transeuropeiska nätet.
- Ett fullt utnyttjande av de möjligheter som den utvidgade unionen medför, genom en snabb integrering av de nya medlemsstaterna i Lissabonstrategin, och en fullständig integrering av deras relativt sett starka sidor i den övergripande tillväxtsatsningen.

Eftersom mitt kommande ansvarsområde utgör grunden för Lissabonstrategin och eftersom den föreslagna ordföranden Barroso bitt mig ingå i den grupp av kommissionsledamöter som skall ansvara för strategin, kommer jag naturligtvis att prioritera utarbetandet av halvtidsöversynen. Kommunikationsindustrin är den industri som bidrar mest till produktivitetstillväxten, och tillväxtpotentialen för innehållsindustrin är enorm, framförallt den audiovisuella industrin. Utvecklingen och utbyggnaden av ny infrastruktur och nytt innehåll fortsätter att lida av den skepsis som uppstod i samband med att IT-marknadens bubbla brast. Min utmaning kommer att vara att slå ett bestämt slag för dessa sektorer – i synnerhet eftersom de inte endast utgör ryggraden för konkurrenskraft och kreativitet, men även för integration och identitet. För att skingra orosmolnen för många medborgare under hela förändringsprocessen krävs sådana instrument och tjänster som förbättrar deras deltagande i beslutsprocessen och på arbetsmarknaderna, samt deras livskvalitet. För detta ändamål ämnar jag lägga fram uppdaterade strategier och instrument för både kommunikations- och innehållsindustrierna snarast möjligt.

Avslutningsvis ser jag José Manuel Barrosos beslut att upprätta ett särskilt ansvarsområde för informationssamhälle och medier inom kommissionen som ett första och avgörande steg mot halvtidsöversynen. Utan att det påverkar de båda sektorernas särdrag och självständighet kommer inrättandet av detta ansvarsområde att möjliggöra ett mer enhetligt förhållningssätt, och att underlätta en granskning av synergieffekterna. Infrastruktur och innehåll är beroende av varandra och påverkar varandras utveckling och det är genom att fullständigt genomföra deras ömsesidiga potential som vi kan skynda på utvecklingen för att uppnå Lissabonstrategins mål.

6. Hur avser du att förbättra kommissionens image gentemot allmänheten?

Den bild som allmänheten har av kommissionen kommer i slutändan att bero på kvaliteten på dess handlingsprogram och förvaltning. Med andra ord är det viktigt att innehållet alltid är viktigare än formen. Därför kommer jag framförallt att fästa tonvikten vid kvalitetskontroll av programinnehållet och den administrativa och ekonomiska förvaltningen.

Sedan min utnämning till kommissionsledamot har jag alltid betonat vikten av information och kommunikation när det gäller både mitt och kommissionens arbete. Den bild som allmänheten har av kommissionen och av EU i dess helhet är framförallt en fråga om personligt engagemang från de berörda politikerna. På grund av EU-institutionernas särart är medborgarnas avstånd till dem längre än vad det är till de nationella eller lokala institutionerna. Därför rör detta sig lika mycket om en närvaro ute i landet som i pressrummen i Bryssel. Jag värderar högt en direktkontakt med medborgarna – via media eller genom möten med allmänheten eller i bakgrundsdiskussioner – och anser att en sådan är avgörande för medborgarnas förståelse för den europeiska integreringen och för politikernas förståelse för medborgarnas behov och oro.

Av uppenbara skäl måste denna direktkontakt främst utgöras av förklaringar av och diskussioner om politiken inom ansvarsområdet med intressenterna i medlemsstaterna. Jag är icke desto mindre övertygad om att en del av min tid även kommer att gå till att förklara och diskutera kommissionens och EU:s politik generellt sett med hela befolkningen i Europa och i mitt eget ursprungsland. Jag kommer därför att fortsätta att söka möjligheter att delta i debatter med medborgarna där när så är möjligt.

Generellt sett finns det ytterligare utrymme för förbättringar i kommissionens institutionella informations- och kommunikationspolitik. Av egen erfarenhet vet jag att en bättre samordning krävs mellan "Bryssel" och kommissionens representationskontor i medlemsstaterna samt ett större engagemang från Europaparlamentets informationskontor i medlemstaterna, särskilt när det gäller information om och kommunikation avseende viktigare åtgärder. När det gäller mitt kommande ansvarsområde ämnar jag därför fästa tonvikten vid ett förbättrat samarbete mellan talesmannens tjänster, generaldirektoratets informations- och kommunikationsavdelningar, och representationskontoren i medlemsstaterna. Jag kommer även att arbeta för att finna bättre sätt att inbegripa Europaparlamentet och medlemsstaterna i informations- och kommunikationsverksamheten i de sektorer som hör till mitt ansvarsområde. Särskilda informations- och kommunikationsplaner kommer att utarbetas för alla större initiativ.

Sist men inte minst är det viktigt att det finns en möjlighet för medborgarna att aktivt delta i EU-beslut och verksamhet utanför själva den politiska processen. Som kommissionsledamot med ansvar för utbildning och kultur har jag fått en direkt insyn i hur viktiga EU-program som Erasmus är, eftersom de ger medborgarna en möjlighet att konkret dra nytta av EU och dess handlingsprogram genom att de undanröjer hinder och främjar en europeisk identitetskänsla. Därför kommer jag att utforska möjligheterna för att förbättra tillfällena för sådant direkt inbegripande också i mitt kommande ansvarsområde, som också är synnerligen lämpat för ett sådant angreppssätt.

IV. Demokratisk redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet

7. Hur ser du på din redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet?

Enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är kommissionen ansvarig inför Europaparlamentet, vilket utgör en av grundstenarna i EU-demokratien. I detta avseende spelar Europaparlamentet en grundläggande och avgörande roll, eftersom det är den enda europeiska institution som är direkt vald av medborgarna. Därför godtar jag helt kommissionens åtaganden enligt ramavtalet om relationerna mellan Europaparlamentet och kommissionen och åtar mig att fullgöra och respektera dessa åtaganden.

Ett nära och tillförlitligt samarbete mellan Europaparlamentet och kommissionen är en institutionell och politisk nödvändighet. Både som ledamot av Europaparlamentet och som kommissionsledamot har jag betraktat Europaparlamentet och kommissionen som naturliga bundsförvanter och det kommer jag även i fortsättningen att göra. José Manuel Barroso har redan förbundet kommissionen till ett partnerskap med Europaparlamentet och jag kommer att göra mitt yttersta för att förverkliga detta inom mitt kommande ansvarsområde.

Under ledning av kommissionens ordförande och med full respekt för kommissionens kollegiala särdrag anser jag mig helt ansvarig för de uppgifter som jag anförtros. För att fullgöra denna skyldighet kommer jag inte endast att behöva mina kollegors och avdelningars fulla stöd. Liksom under min första mandatperiod som kommissionsledamot räknar jag även med stöd från ledamöterna i Europaparlamentet – vare det sig är genom inspiration i form av politiska uppslag eller genom övervakning i syfte att förekomma möjliga bakslag.

Liksom under min första mandatperiod ämnar jag därför upprätthålla regelbundna och intensiva kontakter med parlamentsorganen och med ledamöterna i Europaparlamentet. Jag kommer att reagera snabbt på frågor, förslag och kritik, regelbundet informera de berörda utskotten om mitt arbete och begära råd och åsikter om alla relevanta frågor och initiativ för att helt kunna beakta Europaparlamentets ståndpunkt när beslut skall fattas. Utöver de

institutionella relationerna vill jag att kontakterna mellan kommissionen och Europaparlamentet skall vara spontana, direkta och naturliga. Detta betyder naturligtvis att ledamöterna i Europaparlamentet kommer att ha direkt tillgång till mig och min personal när så krävs.

Sammanfattningsvis anser jag att en parlamentarisk tillsyn utgör en nödvändig del av en demokratisk styrelseform samt en avgörande vägledning för åtgärder.

a. Från rent politisk synpunkt: anser du att om en utfrågning leder till ett negativt resultat så bör den föreslagne kommissionsledamoten dra tillbaka sin kandidatur?

Utfrågningarna av den föreslagne kommissionsledamoten är avgörande i de förfaranden som fastställts av Europaparlamentet för godkännandet och de är ett centralt inslag i förtroendeskapandet mellan Europaparlamentet och kommissionen. Utfrågningarna stärker inte endast kommissionens legitimitet utan ger även den föreslagne kommissionsledamoten det stöd som krävs från Europaparlamentet för ett framgångsrikt mandat. Därför anser jag att den föreslagne ordföranden för kommissionen noggrant måste granska resultaten av utfrågningarna och dra de slutsatser som krävs om en utfrågning skulle leda till ett negativt yttrande.

Jag ansluter mig helt till den princip som definieras i ramavtalet och enligt vilken kommissionens ordförande kan begära att en kommissionsledamot avgår om Europaparlamentet uttrycker ett bristande förtroende för personen i fråga. Dessutom har José Manuel Barroso redan klargjort att han i utövandet av sina befogenheter enligt fördraget inte skulle tveka att begära att en kommissionsledamot avgår om han eller hon klart visade sig inte hålla måttet eller inte lyckades uppfylla sina förpliktelser.

b. I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för svar från dina tjänstemän på frågor från utskottet för framställningar eller andra ansvariga utskott? I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för att förklara eller motivera kommissionens tidigare agerande, eller brist på agerande?

I enlighet med ramavtalet anser jag att en kommissionsledamot alltid är politiskt ansvarig för åtgärder inom det område för vilket han eller hon ansvarar, utan att det påverkar kommissionens kollegiala ansvar. Enligt uppförandekodexen för kommissionsledamöter är varje kommissionsledamot ansvarig inför kollegiet och varje generaldirektör ansvarig inför kommissionsledamoten och kollegiet när det gäller ett korrekt genomförande av riktlinjerna och förvaltningen av tjänsteavdelningarna. Jag har handlat i överensstämmelse med dessa principer under min första mandatperiod, och kommer att fortsätta med det. När jag påbörjar min nya mandatperiod kommer jag därför att kräva fullständig information från mina tjänsteavdelningar om uppgifterna, problemen och riskerna i det dagliga arbetet. Om ett problem skulle uppkomma kommer jag att analysera frågan i detalj och därefter vidta lämpliga åtgärder. I andan av ett nära och tillförlitligt samarbete med Europaparlamentet kommer jag därefter att informera det om min bedömning

och om alla viktiga ändringar eller anpassningar som jag anser att krävs, även med hänsyn till tidigare förhållanden.

c. *Hur uppfattar du begreppet politiskt ansvar gentemot parlamentet för ditt (dina) generaldirektorats aktiviteter? Vilka åtgärder ämnar du vidta för att tillse att ditt (dina) generaldirektorat är välskött(a)?*

När det gäller begreppet politiskt ansvar hänvisar jag igen till ovannämnda princip, nämligen att en kommissionsledamot alltid är politiskt ansvarig för åtgärder inom det område för vilket han eller hon ansvarar, utan att det påverkar kommissionens kollegiala ansvar och bestämmelserna om relationer mellan kollegiet, kommissionsledamöterna och generaldirektörerna. På grundval av detta, liksom under min första mandatperiod, kommer jag att skapa relationer med mina avdelningar utgående från lojalitet, insyn och förtroende. Den avgörande faktorn för detta är fullständig information i rätt tid mellan generaldirektören och mig om alla frågor, både interna och externa, som rör ansvarsområdet i enlighet med de bestämmelser som kommissionen fastställt för detta ändamål.

När det gäller åtgärderna för att garantera en god förvaltning av det generaldirektorat som hör till mitt ansvarsområde, avser jag att bygga på tidigare erfarenheter med avseende på kommissionsledamotens och generaldirektörens respektive kompetensområden. Jag anser att generaldirektören är kommissionsledamotens viktigaste rådgivare. Därför anser jag att det är avgörande att kommissionsledamoten och generaldirektören har ett förhållande som grundas på ett grundmurat förtroende och direkt samarbete.

Jag kommer att införa verksamhetsformer som grundas på regelbunden information och debatt om alla frågor, både interna och externa, som rör mitt ansvarsområde. Varje månad kommer jag att hålla flera personliga möten med generaldirektören och upprätthålla lämpliga kontakter med övriga personer i generaldirektoratets ledning. Dessutom planerar jag ett strukturerat informationsflöde och täta möten mellan mitt kansli och generaldirektören samt ledningen. Generaldirektoratets chefer på mellannivå och dess tjänstemän kommer regelbundet att inbegripas i frågor som rör handlingsprogram och i andra diskussioner från fall till fall. Precis som tidigare kommer mitt kansli att ha ett särskilt ansvar när det gäller att övervaka och bedöma den administrativa och ekonomiska rapporteringen från generaldirektoratet, och för revisionsrelaterade och bedömningsrelaterade frågor. På grundval av detta avser jag att – med mellanrum som återstår att fastställas – hålla möten avseende kvalitetsöversyn med generaldirektören. Allt det ovannämnda kommer att kompletteras med minst två möten med hela generaldirektoratets personal för att möjliggöra ett meningsutbyte och feedback.

8. Hur viktigt anser du det är att implementera samarbetet mellan institutionerna (kommissionen-parlamentet), särskilt med de relevanta parlamentsutskotten i ditt kompetensområde? Vad innebär öppenhet för dig i denna nya situation, när det gäller lagstiftningsförfarandet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och i allmänhet när det gäller relationerna mellan institutionerna?

Av egen erfarenhet, både som Europaparlamentsledamot och ledamot av kommissionen, har jag fått gedigna kunskaper när det gäller både interinstitutionellt samarbete och insikter om dess betydelse. Utan ett interinstitutionellt samarbete skulle EU:s institutionella system inte fungera ordentligt, eftersom det utgör ett av huvuddelarna av EU:s legitimitet och effektivitet.

Därför ansluter jag mig helt till alla avtal och bestämmelser som garanterar ett interinstitutionellt samarbete med fullständig öppenhet genom konstant rapportering och regelbunden dialog och i en anda av effektivitet och förtroende.

Närmare bestämt förbinder jag mig att respektera och genomföra ramavtalet, avtalet om genomförandet av rådets beslut 1999/468/EG om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter, samt det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning.

När det gäller relationerna med Europaparlamentets utskott har jag redan understrukit att jag anser att en dialog och ett samarbete med parlamentsutskotten om frågor som rör mitt ansvarsområde är synnerligen viktiga. Liksom under min första mandatperiod som kommissionsledamot kommer jag att göra mitt yttersta för att etablera och upprätthålla en intensiv arbetsrelation med utskotten om frågor som rör mitt ansvarsområde, genom återkommande informationsutbyten, dialoger och möten, där jag fullständigt kommer att beakta de åsikter som uttrycks. I detta avseende ser jag utfrågningarna som ett utmärkt tillfälle att inleda en sådan arbetsrelation.

Öppenheten utgör ett grundläggande begrepp för en demokratisk styrelseform och lagstiftning. Öppenhet garanterar såväl inbegripande som ansvarighet, möjliggör en bedömning av hur principer såsom subsidiaritet och proportionalitet efterlevs, och är allmänt sett en förutsättning för medborgarnas deltagande. I EU-sammanhang utgör det inte endast en av förutsättningarna för en god styrelseform utan även grunden för ett interinstitutionellt samarbete. För att lagstiftnings- och förvaltningsprocessen skall fungera väl krävs ett ständigt informationsflöde mellan kommissionen och de övriga institutionerna och i detta avseende gjordes avsevärda framsteg under min förra mandatperiod, både när det gäller information till allmänheten och mellan institutionerna. Jag välkomnar och stödjer kommissionens åtaganden inom ramen för EG-förordning 1049/2001 om allmänhetens tillgång till handlingar, rådets beslut 1999/468/EG om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter, avtalet om bättre lagstiftning och ramavtalet, i synnerhet bilaga III, som har blivit avgörande för det politiska samarbetet mellan kommissionen och Europaparlamentet. Jag är övertygad om att det finns utrymmen för ytterligare förbättringar och jag strävar efter att bidra till detta, särskilt genom en dialog med parlamentsutskotten om frågor som rör mitt ansvarsområde och med intressenterna.

V. Ett integrerat jämställdhetsperspektiv

9. *Vilka konkreta åtgärder anser du nödvändiga för att tillse att ett integrerat jämställdhetsperspektiv genomförs i ditt politikområde? Har du en politisk strategi, och vilka ekonomiska och mänskliga resurser anser du behövs för att integrera jämställdheten inom ditt område?*

Enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall EU-institutionerna och medlemsstaterna integrera ett jämställdhetsperspektiv på alla politiska områden och alla steg i beslutsprocessen. Kommissionens strategi för jämställdhet mellan kvinnor och män innehåller en rad politiska instrument som kommissionens avdelningar är skyldiga att tillämpa. Kommissionen övervakar konstant de framsteg som görs när det gäller jämställdhet, rapporterar varje år till Europeiska rådet och presenterar riktlinjer för handlingsprogram inom ramen för den strukturerade dialogen med Europaparlamentet. När det gäller interna frågor har jämställdhetsgruppen inom kommissionen som inrättades av ordförande Prodi, i vilken jag ingått under min första mandatperiod som kommissionsledamot, varit och kommer att fortsätta att vara en viktig pådrivande kraft med hänsyn till EU:s jämställdhetspolitik genom att den garanterar ett engagemang och det nödvändiga stöd som krävs på hög nivå för en integrering av jämställdhetsaspekter. Ramen för den allmänna politiken och personalpolitiken utgör en sund grund för vidare integrering av jämställdhetsaspekter i kommissionen i allmänhet, på kommissionens avdelningar och på de avdelningar som hör till mitt ansvarsområde.

Precis som under min första mandatperiod avser jag att se till att integreringen av jämställdhetsaspekter utvecklas och genomförs så att alla nivåer och verksamhetsområden berörs, med beaktande av kommissionens fortsatta politik inom detta område och mina erfarenheter från detta område. I detta avseende önskar jag påminna om att jag kunde presentera framgångar inom mitt första ansvarsområde, nämligen inom området för utbildning och kultur, under ett av mötena med kommissionens jämställdhetsgrupp under närvaro av ledamöter i Europaparlamentet. Handlingsprogram inom utbildningsområdet är viktiga instrument för främjandet av jämställdhet. I besluten om handlingsprogrammen Socrates (utbildning) och Leonardo da Vinci (yrkesutbildning) hänvisas uttryckligen till främjandet av lika möjligheter. För att nämna endast ett exempel utgjorde kvinnor 61 % av deltagarna i delprogrammet Socrates-Erasmus. Inom ramen för kapitlet om utbildning i Lissabonstrategin har ett integrerat jämställdhetsperspektiv blivit ett grundläggande begrepp. Specifika strategier och referenspunkter har fastställts för de områden där kvinnorna fortsätter att vara underrepresenterade, i synnerhet inom områdena för matematik, naturvetenskap och ingenjörsvetenskap.

Mina tidigare erfarenheter kommer alltså att bli mycket relevanta i mitt kommande ansvarsområde. För att Lissabonstrategin skall bli framgångsrik är det viktigt att till exempel ta itu med skillnaderna i karriärmöjligheter för kvinnor och män inom området för forskning. Att uppmuntra kvinnor till att intressera sig för vetenskapliga och tekniska områden och karriärer för att kraftigt utöka EU:s forsknings- och innovationskapacitet – vilket var ett av huvudsyftena med den utbildningsstrategi som utvecklades under mitt föregående mandat – är ett mycket legitimt mål inom mitt nya ansvarsområde. Därför avser jag att bygga vidare på denna erfarenhet för att hitta nya sätt att underlätta tillträde till och jämställdhet inom informationssamhället för både kvinnor och män. Utvecklingen och genomförandet av en inbegripande miljö är relevant för både ”Europe 2010” och prioriteringen när det gäller

teknik kopplad till informationssamhället inom sjätte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling.

Jag anser att fastställandet av konkreta handlingsmål som avser jämställdhet och deras genomförande senast år 2010 bör prioriteras, särskilt när det gäller ökad förståelse och kampen mot könsrelaterad ”teknofobi”, underlättandet av utbildning och utveckling av åtgärder för att främja jämställdheten inom informationssamhällets verksamhet. Informationssamhället erbjuder en unik möjlighet att ta itu med och underlätta en korrigerande av den obalans som råder i samhället vad gäller jämställdhet samt att öka kvinnors deltagande i sådana områden som hittills dominerats av män och vice versa. Informationssamhällets tjänster kan spela en avgörande roll när det gäller att förbättra möjligheterna att jämka yrkes- och familjelivet. För att konkretisera dessa möjligheter med påtagliga resultat måste könsklyftan inom området för användning av informationsteknik i Europa och det otillräckliga antal kvinnor som deltar emellertid åtgärdas omgående.

Helt konkret avser jag att inrätta en arbetsgrupp som skall utarbeta en handlingsplan om jämställdhet och informationssamhället. För detta ändamål ämnar jag att inhämta opartiska råd utanför kommissionen genom ett lag av erkända experter och ta hjälp av bl.a. den expertis som finns i enheten ”Kvinnor och vetenskap” vid Generaldirektoratet för forskning, och involvera ledning och personal inom de avdelningar som hör till mitt ansvarsområde genom ett nätverk. Resurserna för utarbetandet av dessa handlingsmål måste tas från de avdelningar som hör till mitt ansvarsområde. När det gäller genomförandet av handlingsmålen avser jag att inte endast mobilisera resurser inom ramen för EU-program utan även arbeta för att skapa synergieffekter med medlemsstaternas resurser och med intressenterna, i synnerhet genom understöd från industrin.